



Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.166/2025/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Kiss László Gábor ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. P. Németh Andrea ügyvéd alperesi képviselő címe) által képviselt **Alperes1** (Cím1) alperes ellen munkáltatói értékelés megsemmisítése iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 33.M.70.135/2024/29. számú ítélete ellen a felperes által 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya és a perköltség tekintetében megváltoztatja, a felperes 2024. március 18-án kelt értékelésének azon ténymegállapítását, miszerint az „együttműködési, tájékoztatási kötelezettségére több panasz érkezett a hivatal neve hivatal nevéhez” megsemmisíti, a felperes perköltségfizetési kötelezettségét mellőzi, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 360.000 (háromszázhatvanezer) forint másodfokú perköltséget, a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. május 22-én meghozott 33.M.70.135/2024/29. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest 800.000 forint perköltség megfizetésére az alperes javára, egyben megállapította, hogy a 13.342 forint tanúdíjat és a 10.000 forint illetéket az állam viseli.

[2] A fellebbezést érintő elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 2020. augusztus 1-jétől állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel kancellár munkakörben, 720.000 forint alapbérrel, vezetői megbízása 2025. június 30-ig szólt. A felperes felett a vezetői megbízás jogát az irányító szerv vezetője, az innovációért és technológiáért felelős miniszter, míg az egyéb munkáltatói jogokat a hivatal neve hivatal neve (a továbbiakban: rövidített név elnöke gyakorolta.

[3] Az alperes 2020. augusztus 1. napjával jött létre a Szakképzési Centrumból való kiválással. A szakképzési centrumoknál kettős vezetés volt, az oktatásért a főigazgató, a gazdálkodásért a kancellár felelt. Az alperesnél a főigazgatói feladatokat név 1 látta el, az alperes további vezetői a főigazgató-helyettes, a gazdasági vezető és a HR-vezetők voltak. A felperes munkaköri feladatait a 2020. október 12-én kelt munkaköri leírás tartalmazta.

[4] 2022. március 28-án név 11, az intézmény neve (a továbbiakban: ITM) főosztály neve főosztályának intézményfelügyeleti referense a felperes és az alperes gazdasági vezetője részére e-mailben felszólítást küldött. Ebben kifogásolta, hogy az alperes 2022. január havi időközi főosztály neve jelentése a 2022. március 4-i határidőig nem került feladásra, a 2021. évi főosztály neve beszámolóval kapcsolatosan – amelynek javítása is 2022. február 21-én visszautasításra került – ugyancsak nem küldte meg az alperes a mellékleteket. Kérte az adatszolgáltatások határidejének betartását.

[5] 2022. március 31-én név 11 emailben ismételt felszólítást küldött a felperes és az alperes gazdasági vezetője részére amiatt, hogy a beszámoló és a januári időközi főosztály neve jelentés még mindig nincs feladott állapotban, csak annyi előrelépés látszik, hogy a beszámoló javítási nyomtatvány mentett állapotba került. Emellett azt is jelezte, hogy a februári jelentés feladási határideje is lejár 2022. március 31-én. Mindezekre figyelemmel kérte az adatszolgáltatások soronkívüli pótlását.

[6] 2022. április 5-én név 12, az főosztály neve Főosztályának osztályvezetője a felperes és az alperes gazdasági vezetője – és másolatban név 9, név 10, név 13, név 14 és név 11 – részére megküldött e-mailjében rögzítette, hogy az alperes az egyetlen, aki a havi időközi főosztály neve jelentés, valamint beszámoló megküldésére vonatkozó adatszolgáltatását nem teljesítette határidőben. Soron kívül kérte az intézkedést és a mulasztás okainak megjelölését. Ugyanezen a napon név 12 osztályvezető külön jelezte név 9, név 10, név 13 és név 14 felé, hogy „Csak azért tettelek rá titeket is az e-mailre, hátha nagyobb hatással lesz rájuk. A kollégáim visszajelzése szerint gyakorlatilag soha semmit nem végeznek el időben, illetve csoda, ha elérjük őket”. Ugyanezen a napon név 9 név12-nek írt válaszában a következőket írta: „Jó, hogy rátettél bennünket. Én a múltkor már behívtam a kancellár urat, miután írásban is utasítottuk, most akkor megint lépünk mi is.”

[7] A munkáltatói jogkör gyakorlója a felperes vezetői megbízását 2023. február 14-én kelt intézkedésével visszavonta, ezt követően a felperes a munkaviszonyát 2023. március 8-án azonnali hatályú felmondással megszüntette.

[8] A Budapest Környéki Törvényszék a 33.M.70.104/2023/10. számú, 2023. október 25-én jogerőre emelkedett ítéletében megállapította, hogy az alperesnek a vezetői megbízás visszavonásáról szóló intézkedése érvénytelen.

[9] A felperes kérelmére az rövidített név 2024. március 18-án a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 81. § (1) bekezdése alapján értékelést adott ki, mely többek között tartalmazta, hogy: „A munkavállaló ismerte a Szakképzési Centrum működését befolyásoló külső társadalmi tényezőket és az elvárásokat. Felmérte a szervezet adottságait, lehetőségeit és korlátait. Kapcsolatot tartott a fenntartóval és a többi Szakképzési Centrum vezetőjével, de együttműködési, tájékoztatási kötelezettségére nézve több panasz érkezett az rövidített név-hoz.”

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozatlannak találta, melyben a felperes az Mt. 81. § (2) bekezdése alapján a 2024. március 18-án kiadott munkáltatói értékelés azon részének megsemmisítését kérte, miszerint „együttműködési, tájékoztatási kötelezettségére nézve több panasz érkezett az NSZF-hoz.” A felperes érvelése szerint az értékelés ezen része nem valós és általánosságban megfogalmazott munkáltatói megállapításnak minősül konkrétumok megjelölése nélkül, ami szintén a megsemmisítést indokolja. Az alperes a kereset elutasítását az értékelés valós ténymegállapításai okán kérte.

[11] Az elsőfokú bíróság a döntését az Mt. 81. § (1) és (2) bekezdésére, a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szkt.) 26. § (3) – (5) bekezdésére, 40. § (1) bekezdés e) pontjára, a szakképzésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 12/2020. (II. 7.) Korm. rendelt (a továbbiakban: Szkt.vhr.) 81. § (1) bekezdésére, 83. §-ára alapította.

[12] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján rögzítette, a perben az alperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy az értékelés ténymegállapítása valós és okszerű volt. A keresettel vitatott ténymegállapítást nem túl általános, hanem olyan összefoglaló ténymegállapításnak tekintette, amelynek részletes kifejtésére az alperesnek lehetősége volt. Így az alperes által előadottak alapján vizsgálta, hogy a felperes megsértette-e az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét.

[13] Az értékeléssel érintett körbe tartoztak a név 1 főigazgató által az rövidített név-nak 2022. január 27-én és február 17-én írt leveleiben rögzített panaszok. Ezekben a főigazgató az oktatók munkaidő-nyilvántartásának, a feladatellátás elszámolásának és díjazásának szabályairól szóló szabályzat hatályba lépésével, egy oktató jogviszonyának megszüntetésekor az elszámolással, a túlórák kifizetésével, a szervezeti és működési

szabályzat (a továbbiakban: SzMSz) elkészülésének hiányával kapcsolatosan a felperes együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének a megszegésével, és egy oktató foglalkoztatási kérelmének felperes általi elutasításával kapcsolatos kifogásait nem találta alaposnak. A bizonyítási eljárás adatai alapján úgy foglalt állást, hogy a főigazgató által az rövidített név1-hoz jelzett panaszokat sem az okiratok, sem a tanúvallomások nem támasztották alá.

[14] Úgy értékelte, hogy a ...1 humán erőforrás menedzsment modulok bevezetésével kapcsolatosan a felperes együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének megszegésére nézve az rövidített név1 részére szintén nem érkezett megalapozott panasz, mivel sem a becsatolt e-mailek, sem a meghallgatott tanúk vallomása alapján a felperes mulasztásra következtetés nem volt levonható.

[15] A vezetői értekezletek összehívásának elmaradásával kapcsolatosan rámutatott, hogy a fenntartó e körben elvárást nem fogalmazott meg, így hiányosság sem volt megállapítható a felperes részéről.

[16] Ugyanakkor a 2022. március 28. és április 6-a közötti levelezésben megjelölt, a felperes feladatkörébe tartozó adatszolgáltatási tájékoztatás teljesítésének elmaradásával kapcsolatos mulasztást valós ténymegállapításnak találta. E körben hangsúlyozta, az alperesnél a gazdálkodásért felelős vezető a felperes volt, így a gazdasági igazgató által elkészített időközi főosztály neve jelentések és az éves főosztály neve beszámoló aláírásáért a felperes felelt az Szkt.vhr. 83. § 2.5. pontja alapján. A becsatolt e-mailek és tanú9 tanúvallomása alapján megállapította, hogy a 2021. évi beszámolóval kapcsolatban a felszólításokat követően végeztek munkát az alperesnél, ugyanakkor az éves beszámolót több mint egy hónapig, azaz 2022. április 5-ig sem készítették el. Továbbá a januári időközi főosztály neve jelentés utolsó mentésének időpontja 2022. február 16. napja volt, azaz 2022. március 28. és 31. között a felszólítást követően sem történt meg a megfelelő teljesítés több mint öt héten keresztül a jelzett hibákat érintően, valamint tájékoztatás sem készült az főosztály neve főosztályának részére az adatszolgáltatás elmaradásának okáról. név 12 osztályvezető 2022. április 4-én írt e-mailjéből azt is megállapította, hogy az alperesnél ez nem egyedi eset volt, az alperes rendszeresen nem tett eleget határidőben az adatszolgáltatási kötelezettségének, az alperes eléérése is nehézkes volt.

[17] Mindezek alapján úgy foglalt állást, a felperes mint a gazdálkodásért felelős vezető megsértette az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét azzal, hogy az alperes az főosztály neve főosztálya felé az adatszolgáltatásnak többszöri felhívás ellenére sem tett eleget, és a határidőcsúszás okáról, a benyújtás későbbi időpontjáról sem adott megfelelő tájékoztatást. Mindezek alapján a felperes munkavégzéséről az rövidített név1-hoz érkezett panaszok közül egyetlen panasz esetében megállapította, hogy a felperes az együttműködési és tájékoztatási kötelezettségét elmulasztotta. Alkalmazhatónak találta azt a bírói gyakorlatot, amely szerint a felmondásban megjelölt több indok közül elégséges, ha egy felel meg a törvénynek (BH1995.610., EBH2018.M.18.), és mivel egyetlen panasz megalapozott volt,

ezért az értékelés vitatott ténymegállapítását nem találta jogszabálysértőnek, így a kereseti kérelmet elutasította.

A felperes fellebbezése

[18] A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kérte, hogy a másodfokú bíróság a kereseti kérelem szerint a munkáltatói minősítés általa kifogásolt részét semmisítse meg, egyben mellőzze az elsőfokú perköltségben való marasztalását, kötelezze az alperest másodfokú perköltségének megfizetésére, amit 630.000 forint megbízási díj összegében jelölt meg.

[19] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást lényegében a keresetében előadott tények felsorolása közé időrendben beillesztett alperesi védekezés alapján állapította meg, és kellő részletességgel rögzítette az ügy érdemét illető nyilatkozatokat is. Ugyanakkor az a tény nem kapott kellő kiemelést, hogy keresetében mindössze a munkáltatói minősítés egyik összetett mondata tagmondatát kérte megsemmisíteni annak valótlan állítása miatt, és téves álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem megalapozatlanságával kapcsolatban. Az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtettek alapján a fellebbezésében elfogadta azt a bírói álláspontot, hogy volt vele szemben egyetlen, az rövidített név1-hoz eljuttatott, megalapozott panasz, mégpedig az ITM által 2022. március végén kifogásolt késlekedés a beszámolót érintően. Azonban nem érthető az elsőfokú bíróság logikai okfejtése, amiben az egyetlen panaszt elegendőnek tartotta annak a minősítésben szereplő és megsemmisíteni kért kitétel valódiságának az igazolására, hogy „együttműködési, tájékoztatási kötelezettségére nézve több panasz érkezett az rövidített név1-hoz”. Mindez megalapozatlanul eredményezte a kereset elutasítását.

[20] A bíróságtól a munkáltatói minősítésben foglaltak közül kizárólag az általa megjelölt szövegrész mint valótlan tényállítás megsemmisítését kérte az Mt. 81. § (2) bekezdés első fordulata alapján. A kereseti kérelemhez kötöttség okán az elsőfokú bíróság a megjelölt szövegrészt vagy csak változatlanul hagyhatta, vagy megsemmisíthette, azon tartalmi módosítást még elvi értelmezés szintjén sem végezhetett. Ez azt jelenti, amennyiben bizonyítást nyer, hogy az rövidített név1-hoz legalább kettő, azaz több megalapozott panasz érkezett, akkor a keresetet el kell utasítani, és a szövegrész változatlanul marad, de ha nem érkezett megalapozott panasz, vagy csak egy, akkor a szövegrészt meg kell semmisíteni, mivel az valótlan tartalmú.

[21] A minősítés szövegszerűen tartalmazza a „több” kifejezést, ami mindenképpen legalább két valós esetet feltételez. Ennek hiányában a kereset megalapozott. Az elsőfokú bíróság logikusan levezette, hogy az alperes által felhozott esetek közül csak egy releváns panasz volt, ami a per tárgyát érintette és a fellebbezésben sem vitatta ennek az esetnek a valódiságát. Viszont az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható súlyos hibát vétett, amikor a felmondás jogszerűségét érintő analógiára hivatkozott a kereset elutasításakor, azzal együtt,

hogy a perbeli esetben nincs szükség analógiára a bizonyítás eredményére figyelemmel. Az elsőfokú bíróság által felhozott esetkör csak akkor lehetne analóg a jelen per tárgyát képező állítással, ha a minősítés több negatív megfogalmazást sorolna fel, majd ezek közül egy vagy néhány bizonyulna csak valónak. A munkáltatói minősítés kifogásolt tagmondatában viszont egyértelműen a „több panasz érkezett” megjelölés szerepel, ami a bizonyítási eljárás eredményeként valótlán állításnak bizonyult.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[22] Az alperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes 175.000 forint másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[23] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megalapozott és jogszerű ítéletet hozott, amikor a valótlán tényállítás megsemmisítésére irányuló keresetet elutasította. A felperes fellebbezési érvelésében nem tett említést arról, hogy az elsőfokú bíróság az egyes panaszcsoportokat vizsgálta (név 1 levelei, ...1 modul bevezetése, SzMSz, ITM adatszolgáltatás) és azokra nézve összegzően adott választ arra, hogy a felperes terhére az adott panaszcsoporton belül a kötelezettségszegés (együttműködési és tájékoztatási kötelezettséget érintően) megvalósult-e vagy sem. Az ITM felé a határidős adatszolgáltatási és tájékoztatási kötelezettség elmaradása nem egyetlen panaszból állt, sőt a tárgya sem egyetlen panasz volt, hanem a 2022. január havi időközi főosztály neve jelentés hiánya, a 2021. évi főosztály neve beszámoló mellékleteinek hiánya, a 2021. évi főosztály neve beszámoló javítás visszautasítása és az, hogy az alperes az egyetlen, aki ezeket az adatszolgáltatásokat nem teljesíti. Az alperestől soron kívüli visszajelzést kértek, hogy az adatszolgáltatásokat miért nem sikerült feladni, illetve, hogy az mikorra fog megtörténni, és jelezték, hogy az alperesnél soha semmit nem végeznek el időben, illetve „csoda, ha elérjük őket”. A 2022. március 28-tól április 6-ig tartó levelezésből egyértelműen megállapítható, hogy a panasz nem egyetlen panasz, és annak tárgya sem egyetlen probléma. A négy panaszlevél legalább hat tárgyban tartalmaz panaszt.

[24] A határidők és a tájékoztatási kötelezettség teljesítésének elmulasztása, a nem teljesítés miatt az ITM az rövidített név1-hoz mint irányító hatósághoz fordult. A többbelemű halmazba foglalt, több panaszt magába foglaló és többszöri indokoltan ismételt panaszokra figyelemmel a felperes tévesen hivatkozott arra a fellebbezésében, hogy a munkáltató tényállítása a panaszok számossága tekintetében valótlán lenne. A két tagmondat értelmezése alapján megállapítható, hogy a megsemmisíteni kért tagmondat szemantikailag sem feltételezi azt, hogy a panasz (csoportok) számossága, és a kötelezettségszegések számossága azonos. Az elsőfokú bíróság ítéletének [66] bekezdésében a felmondás valós és okszerű indokolása körben kifejtett álláspontja a jelen perben is alkalmazandó. Ugyanakkor a felperes által kifogásolt analógia kizárása esetén is helytálló és igazolt tényeken alapul az elsőfokú bíróság döntése, mert igazolt, hogy több panasz érkezett, amit az elsőfokú bíróság ítéletében sorra vett és részletezett is.

[25] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kancellárt mint a gazdálkodásért felelős vezetőt a gazdasági adatszolgáltatás elmaradásáért felelősség terheli,

ezt rögzíti az Szkt.vhr. 83. § 1.5. pontja. Ezért a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy a gazdasági vezető „léte” őt bármilyen szinten is mentesíthette volna. A felperes az adatszolgáltatásnak többszöri felhívás ellenére sem tett eleget és a határidőcsúszás, a benyújtás későbbi okáról sem adott megfelelő tájékoztatást. A kancellárhoz telepített felelősségi körbe tartozik a gazdálkodás, így a gazdasági igazgató által elkészített időközi főosztály neve jelentés és az éves főosztály neve beszámoló aláírásáért felelős vezető a felperes volt. Ezt név 9 elnök, név 8 főosztályvezető, név 10 elnökhelyettes és tanú9 gazdasági vezető tanúvallomása is alátámasztotta, így a perben igazolást nyert az értékelés ténymegállapításának valós és okszerű volta.

[26] A másodfokú eljárásra meghatározott felperesi perköltség összegét jelentősen eltúlozottnak találta, a 16 munkaóra felszámítása az egy elemű fellebbezésre nézve aránytalannak minősül, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú eljárásra a pernyertes fél perköltségeként 800.000 forintot határozott meg az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú ítélet érdemi megváltoztatása esetén is legfeljebb 10 munkaóra figyelembevételével 300.000 forint perköltség lenne megalapozott.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[27] A fellebbezés alapos.

[28] A másodfokú bíróság a Pp. 370. §-a és 371. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül az elsőfokú ítéletet. A fellebbezés kizárólag a 2022. március 28. és április 5. közötti levelezésben megjelölt, a felperes feladatkörébe tartozó adatszolgáltatási tájékoztatás teljesítésének elmaradásával kapcsolatos mulasztást valós ténymegállapításnak értékelő elsőfokú ítéleti megállapítást támadta, így az ezt meghaladó körben a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú ítéletet.

[29] Az elsőfokú bíróság a tényállást a fellebbezéssel érintett körben helyesen állapította meg, a megállapított tényekből azonban a másodfokú bíróság eltérő következtetésre jutott.

[30] Az irányadó tényállás szerint az alperes az Mt. 81. § (1) bekezdése alapján kiállított értékelésben azt rögzítette, hogy a felperes együttműködési, tájékoztatási kötelezettségére nézve több panasz érkezett az rövidített név1-hoz.

[31] Az elsőfokú bíróság az alperes által megjelölt panaszokból a 2021. évi főosztály neve beszámoló és a havi időközi főosztály neve jelentés ITM felé történő megküldésének az elmulasztását állapította meg a felperes terhére. A felperes fellebbezésében helyesen

hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy emiatt azonban a munkáltatói értékelés valótlan ténymegállapítást tartalmaz.

[32] Az főosztály neve Főosztálya egy ügycsoport, a költségvetéssel összefüggő beszámoló és időközi jelentés miatt kereste meg az alperest 2022. március 28-ai e-mailjében, és ugyan a megkeresést többször meg kellett ismételni, a mulasztás miatt azonban egy alkalommal élt panasszal az rövidített név1 felé, amikor a 2022. április 5-ei e-mailt az rövidített név1 vezetőjének is megküldte és jelezte feléjük a felperes mulasztását. név 9 – a vezetői megbízás kivételével munkáltatói jogkört gyakorló – rövidített név1 elnök által a tanúkenti meghallgatásakor előadottakból is az következik, hogy amikor az főosztály neve Főosztályának osztályvezetője jelzett az rövidített név1 felé, ezt az egy megkeresést kezelték panaszként. név 9 tanú elmondta, hogy a „főosztály neve Főosztály az alperessel közvetlenül tárgyalt ebben az ügyben, én további jelzést nem kaptam a főosztály neve Főosztálytól ezzel kapcsolatban. Ha további panasz lett volna, akkor kaptam volna. (...) Mi ebben közvetetten voltunk benne, ezzel kapcsolatos egyeztetés a kancellár és közöttem nem volt.” (33.M.70.135/2024/19. számú jegyzőkönyv 5. oldal). Önmagában ezért az a körülmény, hogy az ITM több felhívást is küldött az adatszolgáltatás hiányossága, annak pótlása kapcsán, az rövidített név1-val közölt több panaszként nem értékelhető.

[33] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az előbbi egy panasz volt megalapozott, amit a felek fellebbezéssel nem támadták, ebből azonban tévesen következtetett a kereset elutasítására. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott eseti döntések ugyanis a munkáltatói felmondások és azonnali hatályú felmondások tekintetében alkalmazhatók, a munkáltatói értékelésben rögzített ténymegállapítások valóságának a vizsgálata körében ez a bírói gyakorlat nem irányadó.

[34] Az Mt. 81. § (2) bekezdése értelmében az értékelés valótlan ténymegállapításának megsemmisítését vagy módosítását kérheti a munkavállaló. Miután a kifejtettek szerint az rövidített név1-hoz érkező egyetlen panasz tekintetében volt valós az alperes értékelése, ennél fogva a több panaszra vonatkozó utalás valótlan ténymegállapításnak minősül. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a kereseti kérelemnek megfelelően az értékelésnek „az együttműködési, tájékoztatási kötelezettségre nézve több panasz érkezett a hivatal neve hivatal nevéhez” valótlan ténymegállapítását megsemmisítette. Mindez a felperes pernyertességét, illetve az alperes pervesztességét eredményezte, emiatt a felperest perköltségfizetési kötelezettség nem terheli. Ugyanakkor az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja és a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján – az alperes személyes illetékmentessége miatt - az eljárással felmerült illeték és tanúdíj viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítás megváltoztatásáról nem kellett rendelkeznie a másodfokú bíróságnak. A felperes az elsőfokú eljárásra – a fellebbezési kérelemének módosításával – perköltségigényt nem kívánt érvényesíteni, így e körben a Pp. 81. és 82. §-a alapján a másodfokú bíróság mellőzte a határozathozatalt.

[35] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a per főtárgya és a perköltség vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[36] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, így a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének viselésére. A felperes a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint 630.000 forint összegben élt felszámítással, amit a másodfokú bíróság az alperes kérelmére a 4. § (1) bekezdése alapján mérsékelte. Mérlegelése során arra volt figyelemmel, hogy a fellebbezés nem a teljes elsőfokú peranyagra vonatkozott, hanem annak csak egy részére és oly módon, hogy az elsőfokú ítéletnek a felperesi mulasztásra tett megállapítását sem vitatta a felperes, kizárólag a levont jogkövetkeztetést. Mindezek miatt a másodfokú eljárásban összetett, bonyolult jogi érvelést nem kellett kifejteni, a fellebbezési ellenkérelem terjedelme sem indokolta azt, mivel az alperes által benyújtott iratnak jelentős részét teszi ki a fellebbezéssel érintett panasszal kapcsolatos email-váltás szó szerinti idézése és ezt meghaladóan két oldal terjedelmű. Így a felperes által 19 munkaórában tett felszámítás jelentősen eltúlzottnak minősült az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire figyelemmel, ezzel szemben 10 munkaórát talált arányosnak a másodfokú bíróság a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel (10 x 30.000 forint/óra megbízási díj). Emellett figyelembe vette a másodfokú tárgyaláson való részvétellel felmerült, a megbízási szerződésben kikötött munkadíjat (60.000 forint/alkalom) is.

[37] Az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerint számított – le nem rótt - fellebbezési eljárási illetéket az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2025. november 13.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.

előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla

bíró